

موعظه ها و نامه های رسمی پاپ فرانسوا

دیدار با مقامات رسمی دولت ترکیه

آقای رئیس‌جمهور، مقامات برجسته، خانمها و آقایان

از دیدن کشور شما که سرشار از زیبایی طبیعی و تاریخی و مملو از آثار تمدنهای کهن است، خشنودم. این کشور، پلی طبیعی میان دو قاره و فرهنگ‌های گوناگون است. این سرزمین برای هر مسیحی باارزش است چراکه زادگاه پولس مقدس است، کسی که اجتماعات مسیحی گوناگونی را در اینجا پایه نهاد و نیز از آن رو که پذیرای هفت شورای نخستین کلیسا بوده است. همچنین در اینجا در نزدیکی افسس مکان معروفی هست که براساس سنتی ارجمند "خانه مریم" در آن بوده است، جایی که مادر عیسی چند سالی را در آن به سر برده است. این مکان اکنون محل زیارت زائران بیشمار نه تنها مسیحی بلکه مسلمان از سراسر جهان است.

با این وجود دلایلی که ترکیه از چنین ارج و قربی برخوردار است تنها به گذشته و رویدادهای تاریخی وابسته نیست، بلکه به سرزندگی حضورش، سختکوشی و سخاوتمندی مردمانش و نقشش در هماهنگ‌سازی ملت‌ها نیز مربوط است.

بسیار خوشنودم که این فرصت را دارم تا با شما گفتگویی داشته باشم از جنس دوستی، وقار و احترام، بر جای پای پیشینیان محترمم پل ششم، ژان پل دوم و بندیکت شانزدهم. این گفتگو با تلاشهای نماینده رسولی، آنجلو جوزپه رونکالی، که بعدتر پاپ ژان بیست و سوم نام گرفت و نیز شورای دوم واتیکان آماده گردیده و پشتیبانی شده است.

آنچه امروز نیاز است، گفتگویی است که می‌تواند به درک و پذیرش بسیاری از مشترکات ما عمق ببخشد. چنین گفتگویی به ما اجازه خواهد داد تا بر با حساسیت و صفا بر تفاوت‌های خود درنگ کنیم و از آنها بیاموزیم. باید برای وظیفه ساختن یک صلح پایدار، صبورانه پیش رفت، صلحی که بر پایه احترام به حقوق و وظایف بنیادین فرد انسانی - که ریشه در شأن او دارند - بنا شده است.

به این منظور، ضروری است که تمامی شهروندان - مسلمان، یهودی و مسیحی - هم در تدارک و هم در انجام قانون از حقوق یکسان بهره‌مند باشند و به وظایفی یکسان ادای احترام کنند. به این ترتیب، آسانتر خواهند توانست یکدیگر را همچون خواهران و برادران بنگرند، خواهران و برادرانی که مسیری یکسان را می‌پیمایند و همواره در عین ترویج همکاری و توافق، به دنبال کنار زدن سوءتفاهم‌ها هستند. وقتی آزادی دین و آزادی بیان به راستی برای هرکس تضمین شد، به شکوفایی دوستی کمک خواهد کرد و به نشانه گویای صلح تبدیل خواهد شد.

خاورمیانه، اروپا و جهان در انتظار این بلوغ دوستی اند. به ویژه خاورمیانه، دیرزمانی است که صحنه جنگ‌های برادرگشانه است، جنگ‌هایی که یکی از دل‌دیگری زاده می‌شود، گویی تنها پاسخ ممکن به جنگ و خشونت باید جنگی تازه و رفتار خشونت‌بار مجدد باشد.

خاورمیانه چقدر باید در نتیجه این نبود صلح رنج ببرد؟ نباید با این گمان که انگار اوضاع دیگر بهتر نمی‌شود، تسلیم درگیری‌های جاری بشویم! به یاری خدا ما می‌توانیم و باید دلیری صلح را تازه کنیم! چنین دلیری به استفاده درست و صبورانه و معین از تمامی ابزارهای موجود برای مذاکره می‌انجامد و به این ترتیب اهداف مشخص صلح و توسعه پایدار به دست می‌آید.

آقای رئیس‌جمهور، گفتگوی میان‌دینی و میان‌فرهنگی می‌تواند سهم به‌سزایی در رسیدن به این هدف متعالی و ضروری ادا کند، باشد که تمامی گونه‌های بنیادگرایی و تروریسم که شأن هر زن و مردی را به شدت خوار کرده، از دین بهره‌کشی می‌نماید، پایان گیرد.

ایمانداران باید در رویارویی با تعصب و بنیادگرایی و همچنین ترسهای بی‌دلیلی که سبب سؤتفاهم و تبعیض می‌شوند، با همبستگی همگانی حاضر شوند. این همبستگی باید بر این ستون‌ها استوار باشد یعنی بر: احترام برای زندگی انسانی و آزادی مذهبی، که آزادی‌نیایش و زیستن براساس تعلیمات اخلاقی دین هر فرد است؛ و نیز تعهد برای تضمین نیازهای زندگی شایسته هر فرد؛ و نیز برپایه پاسداشت محیط طبیعی. مردم و دولت‌های خاورمیانه، به شدت نیازمند چنین همبستگی‌ای هستند، تا بتوانند "ورق را برگردانند" و فرآیند صلح را با نفي جنگ و خشونت و پیگیری گفتگو در مسیر قانون و عدالت، پیروزمندانه به پیش ببرند.

متأسفانه، تا امروز ما همچنان شاهد درگیری‌های شدید هستیم. به ویژه در عراق و سوریه هیچ نشانی از فروکش کردن خشونت تروریستی دیده نمی‌شود. زندانیان و تمامی جمعیت‌های قومی اساسی‌ترین قوانین انسانی را پایمال می‌کنند. آزارهای بسیاری در گذشته صورت گرفته است و همچنان ضربه زدن به اقلیت‌ها از جمله مسیحیان و یزدانی‌ها ادامه دارد. صدها هزار نفر برای بقا و وفادار ماندن به باورهای دینی‌شان مجبور به ترک خانه‌ها و کشورهای خود شده‌اند.

ترکیه، که سخاوتمندانه پذیرای شمار بسیاری از این پناه‌جویان شده است، مستقیماً در مرزهای خود، تحت تأثیر این موقعیت اندوهبار قرار گرفته است؛ جامعه بین‌الملل، وظیفه اخلاقی دارد تا در مراقبت از این پناه‌جویان به ترکیه کمک کند. افزون بر تدارک کمک‌های بسیار لازم و همیاری‌های انسان‌دوستانه، نمی‌توانیم به دلایل این رویدادهای ناگوار بی‌اعتنا باقی بمانیم. با احترام همیشگی به قانون بین‌الملل، ضمن تأکید دوباره بر مشروعیت آن، ما بایم دیگر بار تصریح کنیم که این مسأله نمی‌تواند تنها از راه پاسخ نظامی حل شود.

آنچه لازم است، تعهدی هماهنگ از سوی همگان است، براساس اعتمادی دوسویه که می‌تواند راه صلح پایدار را هموار نماید، و منابع را نه به سوی تجهیز تسلیحاتی بلکه به سوی دیگر نبردهای شریف شایسته آدمی هدایت کند یعنی نبرد با گرسنگی و بیماری، پیشبرد توسعه پایدار و پاسداشت آفرینش و رفع آشکال بسیار فقر و محرومیت که در جهان امروز کم نیستند.

ترکیه به یمن تاریخ، موقعیت جغرافیایی و تأثیر منطقه‌ای خود مسئولیتی بزرگ دارد: انتخاب‌هایی که می‌کند و نمونه رفتار او به‌ویژه مهم اند و می‌توانند کمک‌شایانی باشند در راستای پیشبرد دیدار تمدن‌ها و شناسایی راههای ماندگار صلح و پیشرفت درست.

باشد که حضرت‌اعلی، ترکیه را برکت دهد و حفظ فرماید، و این ملت را یاری کند تا صلح‌آوری پرشور و قوی باشد! سپاسگزارم!